

Wahyu Yesus Kristus - Nomer Lima

Yesaya Opat Puluh: Hiburkeun Maraneh, Hiburkeun Maraneh

Jeff Pippenger

2023-10-25

Dina tujuh welas ayat kahiji tina Yesaya opat puluh, anu saratus opat puluh opat rebu sacara profétis ditempatkeun dina ahir tilu satengah poé, nalika maranéhna keur ngagolér paéh di jalan-jalan, ari dunya keur girang. Sakabéh nabi silih sapagodos, sarta kajadian-kajadian profétis anu dipidangkeun ku maranéhna salawasna saluyu jeung nabi-nabi séjén, sabab Allah lain pangarang kabingungan.

Jeung roh-roh para nabi téh tunduk ka para nabi. Sabab Allah lain pangarang kabingungan, tapi pangarang katengtreman, sakumaha dina sagala jamaah para santo. 1 Korinta 14:32, 33.

Sang Panglipur, anu dijangjikeun ku Isa bakal diutus dina waktu Anjeunna teu aya, geus ditempatkeun dina kecap-kecap pangheulana pisan tina ayat kahiji, tina dua puluh genep pasal anu ngawangun narasi nubuat panungtungan Yesaya. “Hiburkeun maraneh, hibaraneh umat Kami, saur Allah maraneh.” Kaidah panyebutan kahiji negeskeun yén dua puluh genep pasal salajengna kudu kaharti dina patalina jeung kasampurnaan sarta panggenepan ahir tina datangna Sang Panglipur.

Jeung Kami baris neneda ka Rama, sarta Anjeunna baris maparin ka maraneh Panglipur anu séjén, supaya Anjeunna tetep nyarengan maraneh salalanggengna.... Ari éta Panglipur, nya éta Roh Suci, anu ku Rama baris diutus dina ngaran Kami, Anjeunna bakal ngajar maraneh kana sagala hal, sarta ngingetkeun deui ka maraneh sagala perkara anu geus Kami ucapkeun ka maraneh. Yohanes 14:16, 26.

Panggero Tengah Peuting dina sajarah Millerite kaulangan dina sajarah saratus opat puluh opat rébu.

“Aya hiji dunya anu keur ngagolér dina kajahatan, dina panipuan jeung kasasab, dina kalangkang pati pisan,—saré, saré. Saha anu keur ngarasakeun kasangsaraan jiwa pikeun ngahudangkeun maranéhna? Sora naon anu bisa ngahontal maranéhna? Pikiran kuring dibawa ka mangsa nu bakal datang, nalika isarat éta bakal dipaparinkeun. ‘Lah, Panganten Jalu datang; geura maraneh kaluar pikeun nepungan Anjeunna.’ Tapi sawatara bakal geus ngalalaworakeun pikeun meunangkeun minyak guna ngeusian deui lampu-lampu maranéhna, sarta kalawan kasép teuing maranéhna bakal manggihan yén tabiat, anu dilambangkeun ku minyak éta, henteu bisa dipindahkeun.” Review and Herald, February 11, 1896.

Patarosan ditaroskeun, “sora naon nu bisa” “ngahudangkeun” jalma-jalma anu “saré”? “Sora” anu ngahudangkeun maranéhna dina Yesaya pasal opat puluh, nyaéta “sora” anu “ngagorowok” di “padang gurun.”

Caritakeun ka Yerusalem kalawan kecap anu ngareunah hate, sarta sasauran ka dirina, yén mangsa peperanganana geus réngsé, yén kasalahanana geus dihampura; sabab ti panangan

PANGERAN manéhna geus narima ganjaran dua kali lipet pikeun sagala dosana. “Sora” ti anjeunna anu “ngagorowok” di tanah gurun.... Yesaya 40:2, 3.

Pesen Sasambat Tengah Peuting téh ogé mangrupa pesen hujan panungtungan.

“Maraneh keur ngajauhkeun teuing datangna Gusti. Kami ningali yén hujan panungtungan téh bakal datang [sakalawan dadakan sakumaha] ceurik tengah peuting, sarta kalayan kakawasaan sapuluh kali lipet.” Spalding and Magan, 5.

Salah sahiji tina loba lambang anu kapanggih dina Firman Allah anu ngagambarkeun amanat hujan panungtungan, nya éta lambang anu kawanoh ku penggandaan kecap atawa ungkara. Penggandaan kecap, atawa ungkara, mangrupa lambang tina Sasambat Tengah Peuting, atawa amanat hujan panungtungan dina poé-poé panungtungan. Perlambangan tina penggandaan “hiburkeun maranehna,” nempatkeun bubuka Yesaya pasal opat puluh dina mangsa antosan, nalika amanat anu digambarkeun minangka Sasambat Tengah Peuting dina misil sapuluh parawan kudu dipikawanoh tuluy diproklamasikeun. Dina éta mangsa, Kristus ngutus Sang Panglipur pikeun ngahudangkeun para parawan anu keur saré, anu sacara nubuat digambarkeun keur saré, sarta dina sawatara petikan nubuat digambarkeun keur saré, nya éta saré pati. Ayat kahiji tina Yesaya opat puluh, sacara nubuat aya dina tilu satengah poé lambang ‘sanggeus’ kuciwa tanggal 18 Juli 2020, sabab dina waktu éta Sang Panglipur diutus pikeun ngahudangkeun jalma-jalma anu keur saré. Tilu satengah poé mangrupa lambang padang gurun, sarta di dinya “sora” mimiti “ngagorowok.”

Wahyu sabelas, Ezekiel tilu puluh tujuh, Mateus dua puluh lima, sajarah golongan Millerites (sarengan jeung tanda-tanda patokan anu sarua dina sajarah Millerites anu mucunghul dina unggal gerakan reformasi), ngahiji pikeun nangtukeun hiji “prosés anu husus” dina ngahudangkeun para parawan anu keur saré. Prosés éta dimimitian ku para parawan ragrag kana saré dina mangsa kuciwa. Mangsa ngadagoan anu dimimitian dina kuciwa éta ahirna dipikawanoh minangka mangsa ngadagoan. Bagian panungtung tina mangsa ngadagoan nyaéta mekarkeun amanat Pekik Tengah Peuting. Nalika amanat éta geus diteguhkeun, tuluy diumumkeun nepi ka ngahontal puncakna, nyaéta pangadilan.

Utusan anu digambarkeun minangka “sora” dina Yesaya, nanya naon pesen anu kudu diproklamasikeun. Manéhna dibéjaan ku basa simbolis sangkan nepikeun pesen Islam. Pesen nubuat Islam teu bisa dipisahkeun tina hukum Minggu anu baris geura datang, sabab Islam téh hiji kakawasaan tarompét, jeung tujuh tarompét dina Wahyu ngalambangkeun pangadilan Allah kana kakawasaan-kakawasaan anu ngaluarkeun hukum-hukum Minggu. Kakawasaan-kakawasaan éta nyaéta Roma pagan dina taun 321, hiji simbol naga; Roma kapausan dina taun 538, hiji simbol sato galak; jeung hukum Minggu anu baris geura datang di Amérika Sarikat, hiji simbol nabi palsu.

Patali jeung pangwanoh ngeunaan naon eusi pesen anu kudu diproklamasikeun ku “sora” anu geus ngagero di padang gurun, aya jangji yén pangandika Allah moal kungsi gagal. “Jangji jeung kayakinan” yén pangandika Allah moal kungsi gagal téh ayana dina latar nubuat anu sarua, anu dina Habakuk pasal dua, ayat tilu, diungkapkeun kieu: “at the end it shall speak, and not lie: though it tarry, wait for it; because it will surely come, it will not tarry.” Pesen Islam moal kungsi gagal; tangtu bakal datang. Ayat panungtung dina Yesaya pasal opat puluh nyarios ka maranéhna anu

ngadagoan eta tetenjoan dina Habakuk.

Ari jalma-jalma anu ngadagoan ka PANGERAN baris dipaparin kakuatan anyar; maranéhna bakal hiber luhur ku jangjang kawas garuda; maranéhna bakal lumpat, sarta moal lelah; jeung maranéhna bakal leumpang, sarta moal lesu. Yesaya 40:31.

“Riwayat nu disumputkeun” ngeunaan tujuh guludug, nu ayeuna keur dibuka segelna, nangtukeun tilu tanda jalan anu dimimitian jeung ditungtungan ku hiji kuciwa. Dina riwayat simbolis éta, aya tilu tanda jalan, dipisahkeun ku dua mangsa waktu. Hiji kuciwa ngamimitian mangsa tunda. Mangsa tunda ngarah kana amanat anu geus dibenerkeun jeung ramalan tina Sora Peuting Tengah. Amanat Sora Peuting Tengah ngamimitian hiji mangsa ngawawarkeun amanat Sora Peuting Tengah, anu ngarah kana kuciwa nu kadua, anu digambarkeun minangka pangadilan. Éta tilu léngkah, dipisahkeun ku dua mangsa waktu, ngawakilan Alfa jeung Omega, sakumaha diciptakeun dina kecap Ibrani “kabeneran.”

Dina Yehezkiel tilu puluh tujuh, Yehezkiel ogé ngawakilan “sora” dina Yesaya opat puluh. Sora dina Yesaya opat puluh nanya, “Naon anu kudu ku abdi disaurkeun?” “Sora” dina Yehezkiel tilu puluh tujuh, ayat tujuh, tuluy “nabi sakumaha” anjeunna “diparentahkeun.”

Ku kituna sim kuring ngaramal sakumaha anu diparentahkeun ka sim kuring; sarta waktu sim kuring ngaramal, aya sora, jeung tingali, aya hiji oyag, sarta tulang-tulang teh ngahiji, tulang ka tulangna. Jeung nalika sim kuring nenjo, tingali, urat-urat jeung daging tumuwuh nutupan eta, sarta kulit nutupan bagean luhurna; tapi can aya napas dina eta. Ezekiel 37:7, 8.

Nubuat kahiji Ezekiel ngahijikeun tulang-tulang jeung daging, tapi éta can acan hirup. “Ku sabab éta,” Ezekiel “nurutkeun ka” nubuat “sakumaha anjeunna” diparentahkeun “pikeun kadua kalina.” Nubuat anu kadua méré hirup ka awak-awak éta. Dua nubuat éta dipatandakeun ku panyiptaan Adam.

Jeung PANGERAN Allah ngawangun manusa tina lebu taneuh, tuluy ngampuskeun kana liang irungna napas kahirupan; sarta manusa jadi jiwa anu hirup. Kajadian 2:7.

Prosés dua léngkah pikeun ngahudangkeun tulang-tulang garing anu paéh jadi hirup mimiti disebatkeun dina penciptaan Adam, ku kituna negeskeun yén Firman nubuat Allah ogé mangrupa kakawasaan-Nya anu nyipta. Mimitina Allah “ngabentuk” Adam, sarta nubuat kahiji Yéheskél ngahijikeun tulang-tulang jeung awak-awakna, tuluy Allah “ngahémbuskeun kana liang irungna napas kahirupan; sarta manusa jadi jiwa anu hirup.”

Nubuat kadua Yézékiel ditujukeun “ka angin,” lain ka tulang-tulang, sabab anjeunna diparentahkeun pikeun “nyarita ka angin,” “Geura datang ti opat jurusan angin, hé napas, sarta hémbuskeun ka ieu anu paéh dipaéhan, supaya maranéhna hirup.” Nubuat kadua Yézékiel, anu ngahudangkeun awak-awak anu paéh jadi hirup minangka pasukan anu perkasa, ditujukeun lain ka awak-awak anu paéh, tapi ka angin. Éta téh parentah ka angin sangkan ngémbus kana éta awak-awak. Kahiji kalina kecap “napas” disebatkeun dina Firman Allah nyaéta dina ciptaan Adam, sarta di dinya dijelaskeun minangka napas kahirupan; sarta anu mawa kahirupan kana awak-awak anu paéh téh asalna ti opat jurusan angin.

“Malaikat keur nahan opat angin, dilambangkeun minangka kuda ngamuk anu hayang ngabebaskeun diri sarta ngagulidag nyebrang beungeut sakuliah bumi, mawa karuksakan jeung pati dina jalanna.

“Naha urang rek saré di palebah pangwatesna dunya langgeng? Naha urang rek jadi tumpul, tiis, jeung paéh? Aduh, mugia di gereja-gereja urang aya Roh jeung napas Allah anu dihembuskeun ka umat-Na, sangkan maranéhna nangtung dina suku-sukuna sarta hirup.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Dua patarosan di dieu nyaeta naha urang bakal sare, jeung naha urang bakal paeh?...dua istilah pikeun kaayaan nubuat anu sarua. Amanat ngeunaan opat angin anu keur ditahan ku malaikat, nyaeta amanat anu nyababkeun napas Allah asup ka jalma-jalma paeh sarta nyababkeun maranehna nangtung jeung hirup. Amanat ngeunaan opat angin nyaeta amanat ngeunaan kuda ambek Islam. Amanat ngeunaan opat angin dina kitab Wahyu, nyaeta amanat pameteraian. Amanat pameteraian dina Wahyu tujuh, ayat hiji nepi ka tilu, nyaeta amanat anu ngaidentifikasi yén opat angin ditahan, nepi ka abdi-abdi Allah dipaparin meterai.

Sanggeus éta, kuring ningali opat malaikat nangtung di opat juru bumi, nyekel opat angin bumi, supaya angin ulah niup ka bumi, atawa ka laut, atawa ka tangkal mana waé. Tuluy kuring ningali malaikat séjén naék ti beulah wétan, mawa segel Allah anu hirup; sarta anjeunna ngagero ku sora tarik ka opat malaikat anu dipasih kawasa pikeun ngarusak bumi jeung laut, saur-Na, “Ulah ngarusak bumi, ulah ogé laut, atawa tatangkalan, nepi ka kami geus nandesan para abdi Allah kami dina tarang maranéhna.” Wahyu 7:1–3.

Nubuat kadua Yéheskiel ditujukeun ka angin, sarta hirup anu ditepikeun ku angin ka awak-awak éta asalna tina amanat ngeunaan opat angin. Dina ayat dalapan nepi ka sapuluh, dina Yéheskiel tilu puluh tujuh, kecap-kecap anu mucunghul boh minangka “angin” boh minangka “napas” téh dina unggal kajadianana mangrupa kecap Ibrani anu sarua. Allah ngembuskeun ka Adam napas kahirupan, sarta dina Yéheskiel napas kahirupan téh nyaéta amanat ngeunaan pemeteraian saratus opat puluh opat rébu anu asalna ti opat angin. Amanat éta nepikeun kakawasaan ciptaan Allah ka awak-awak anu geus di hijikeun di lebak pati ku amanat anu kahiji. Amanat ngeunaan opat angin téh nyaéta amanat ngeunaan Islam anu mawa panghukuman ka Amérika Sarikat ku sabab hukum Minggu. Éta téh amanat tina Seruan Tengah Peuting.

Sajarah nu nyumput tina tujuh guludug dimimitian ku hiji kuciwa, anu ngamimitian mangsa panundaan. Dina Wahyu pasal sabelas, nalika dua nabi dipaéhan dina 18 Juli 2020, mangsa panundaan dimimitian. Yehezkiel kaasup di antara nu paéh nalika Gusti naros ka Yehezkiel naha dua saksi anu paéh di jalan téh bisa hirup deui.

Leungeun PANGERAN nimpah ka kaula, tuluy ku Roh PANGERAN kaula dibawa kaluar, sarta ditempatkeun di tengah lebak anu pinuh ku tulang-tulang. Kaula ku Mantenna dipiwarang ngurilingan éta tulang-tulang; jeung, tembong, éta di lebak anu kabuka kacida lobana; jeung, nya, éta kacida garingna. Saur Mantenna ka kaula, “Eh anak manusa, naha tulang-tulang ieu tiasa hirup?” Kaula ngawaler, “Nun Gusti ALLAH, Gusti anu uninga.” Yehezkiel 37:1–3.

Dina ayat katujuh, nalika Yehezkiel nepikeun nubuat anu kahiji tina dua nubuat éta, pesenna basajan kieu, “Eh maraneh tulang-tulang garing, dengékeun firman PANGERAN.” Yohanes, dina Kitab Wahyu, nyatet, “bagja jalma-jalma anu ngadéngé kecap-kecap nubuat tina kitab ieu.” Yehezkiel ngagambarkeun tulang-tulang garing anu paéh anu dipaparin bagja, nyaéta jalma-jalma anu ngadéngé parentah Yehezkiel supaya ngadéngé Firman PANGERAN, jeung Firman-Na téh Kaleresan. Dina pasal kadua kitab Yehezkiel, pangalaman jalma-jalma anu ngadéngé firman Allah dipedar.

Sarta anjeunna nimbalan ka kuring, “Eh anak manusa, nangtunglah dina suku anjeun, sarta Kami rek nyarita ka anjeun.” Jeung Roh asup ka jero kuring waktu Anjeunna nyarita ka kuring, tuluy nangtungkeun kuring dina suku kuring, nepi ka kuring ngadéngé Anjeunna anu nyarita ka kuring. Ezekiel 2:1, 2.

Dina Wahyu pasal sabelas, nalika mayit-mayit ngadangu Firman PANGERAN, Sang Panglipur asup ka jero maranéhna, tuluy maranéhna nangtung dina suku-sukuna. Nya éta Sang Panglipur anu ngadegkeun maranéhna dina suku-sukuna.

Sarta sanggeus tilu poe satengah, Roh kahirupan ti Allah asup ka maranehna, tuluy maranehna nangtung dina suku-sukuna; sarta kasieun anu kacida nimpah ka sakur anu ningali maranehna. Wahyu 11:11.

Hudangna nu geus paéh téh mangrupa léngkah kahiji dina hiji prosés dua léngkah, anu ngangkat maranéhna kaluar tina kuburanana pikeun jadi panji anu diangkat dina pangadilan hukum Minggu. Nalika maranéhna hudang dina pasal sabelas, “sieun anu kacida gedéna” tumiba ka jalma-jalma anu ningali maranéhna.

Mangka anjeunna baris ngaliwat ka bentengna ku sabab sieun, sarta para pangeranna baris kagét ku panji éta, saur PANGERAN, anu seuneuna aya di Sion, jeung tungkuna aya di Yerusalem. Yesaya 31:9.

Pesen Ceurik Tengah Wengi dina sajarah Millerite nya éta bagian kadua tina pesen malaikat kadua. Pesen malaikat kadua ngahasilkeun pamisahan antara urang Millerite jeung garéja-garéja anu harita diidentifikasi salaku putri-putri Babul, sarta jalma-jalma satia dipiwarang kaluar pikeun datang jeung nangtung babarengan jeung urang Millerite. Hiji “badan” jalma-jalma percaya kabentuk ku éta pesen, tuluy léngkah kadua nya éta pesen Ceurik Tengah Wengi anu ngahiji jeung nambahan kakawasaan kana pesen kadua. Saterusna urang Millerite jadi hiji pasukan anu kuat anu mawa éta pesen kawas ombak pasang anu ngagebrus ka sakuliah nagri. Prosés dua léngkah éta nya éta dua sora dina Wahyu dalapan welas, sarta éta mangrupa prosés anu sarua pisan jeung hudangna deui tulang-tulang garing jalma-jalma paéh dina Yehezkiel anu dipaéhan di jalan dina Wahyu sabelas.

“Malaikat-malaikat dikirim pikeun nulungan malaikat anu kawasa ti sawarga, sarta kuring ngadangu sora-sora anu siga ngagema di mana-mana, Kaluarlah ti dinya, umat Kami, supaya maranéh ulah jadi pamilon dina dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah narima tina bala-balana; sabab dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, jeung Allah geus ngélingan kajahatan-jahatanana. Ieu amanat katémbong siga tambahan kana amanat katilu, sarta ngahiji

jeung éta, sakumaha ceurik tengah peuting ngahiji jeung amanat malaikat kadua dina taun 1844.” *Spiritual Gifts*, jilid 1, 195, 196.

Jalmark kahiji dina sajarah nu disumputkeun ngeunaan tujuh guludug, nyaéta kuciwa anu ngamimitian waktu tunda. Waktu tunda téh hiji mangsa anu digambarkeun salila tilu satengah poé, anu mangrupa lambang padang gurun. Dina ahir opat puluh taun ngumbara di padang gurun, Yosua mingpin hiji pasukan anu perkasa asup ka Tanah Perjangjian. Dina ahir tilu satengah poé, Yehezkiel dibawa ka lebak pati, sarta diparéntahkeun sangkan maréntahkeun ka mayit-mayit éta pikeun “ngadéngékeun pangandika Gusti.” Yehezkiel téh hiji “sora” anu ngagero di padang gurun. Parentah pikeun ngadéngé Pangandika Gusti ngahijikeun deui bagian-bagian awak, tapi maranéhna can hirup, can jadi hiji pasukan, can disegel. “pangandika Gusti” anu diucapkeun ku Yehezkiel dina pasal dua, nétélakeun yén nalika Panglipur sumping, umat Allah nangtung, bari dina waktu anu sarua maranéhna ngadéngé Pangandika Gusti. Kristus jangji yén Anjeunna bakal ngutus Panglipur, tilu satengah poé sanggeus maranéhna dipaéhan di jalan.

Sanggeus nangtung, awak-awak anu “teu acan hirup” bakal dipaparin hiji nubuat anu kadua. “Sora anu ngajerit di padang gurun” dina Yesaya, naroskeun naon nubuat anu kudu ku manehna disaurkeun? “Pesén” anu boh ka Yehezkiel, boh ka “sora” dina Yesaya opat puluh diparéntahkeun pikeun dipidangkeun, nya éta pesén Islam. Nalika nubuat éta dipidangkeun, “Adam” jadi hirup minangka hiji pasukan anu gagah perkasa. Tuluy dua saksi anu hirup ngawartakeun pesén panghukuman Islam ka Amérika Sarikat, ku sabab diluluskeunana hukum Minggu anu baris geura datang. Panghukuman hukum Minggu téh mangrupa tanda jalan katilu dina sajarah nu disumputkeun tina tujuh guludug. Nalika éta kacumponan, pasukan éta diangkat jadi hiji panji ka sawarga, sarta digambarkeun dina Wahyu opat welas.

“Kuring geus ngalaman hiji pangalaman dina pesén malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Para malaikat digambarkeun ngapung di tengah langit, ngawawarkeun ka dunya hiji pesén panggeuing, sarta miboga patalina langsung jeung jalma-jalma anu hirup dina poé-pocé panungtungan sajarah bumi ieu. Teu aya saurang ogé anu ngadéngé sora para malaikat ieu, sabab maranéhna téh lambang pikeun ngagambarkeun umat Allah anu digawé sajalan jeung jagat sawarga. Lalaki jeung awéwé, anu dipaparin caang ku Roh Allah sarta disucikeun ku jalan bebeneran, ngawawarkeun tilu pesén éta nurutkeun runtuyanana.” *Selected Messages*, book 2, 387.

Bandéra anu diangkat téh nyaéta malaikat katilu anu keur ngapung di tengah langit, ngingetkeun umat manusa supaya ulah narima tanda sato galak. Pasukan anu perkasa éta terus nembongkeun éta amanat ka dunya, nepi ka Mikail nangtung sarta masa pangujian pikeun manusa ditutup.

Urang baris neraskeun ieu pamikiran-pamikiran dina artikel salajengna.

Jeung dina tengah peuting aya sora nu ngagero, “Tenjo, panganten lalaki sumping; geura maraneh kaluar pikeun mapag anjeunna.” *Mateus 25:6*.